माध्यमिव प। बक्रोल्बच्छ बिङ्गानि बिज्ञपातस बजनेत् । सुनिधिः संख्याती द्वसुक्षः कम्मन वं चनः र थय वातिवत्तीलंबन उथयनां "वातिवत्ताधिती-उयन्त सिम्पातः प्रकृष्यति । तस्य ज्वरो मटस्त चा स्यायेयः प्रमीवतः। श्राधानावितन्त्राच वात-श्वासभाष्ट्रमाः । सुनिभित्रस्य नामार्यं । स्विपात छ्टा-हुनः ।" अब बातलेशं ल्वच्य चल्तचनाड "बा-क्यो प्राधिको बद्ध र्वाच्यातः प्रज्ञार्थात । तद्ध शीत-ज्वरो मुक्कां ज्व स्वा पार्श्वनियः । ग्रमधियः मानस्य तन्द्रा त्रास्य जायते । अवाध्यः सन्त्रिपातोऽसं क्षीवकारीतिए कथाते। निष्ठ जीवलाकोरावमनेना-विष्टिविष्टः । " "इय पित्रसे सोल्यस उच्चमाइ "पित्रत्ते शाधिको वद्य सञ्जिपातः प्रकृत्यति । चलटौहो बिष्टा शीतं तस् त्या पद्धते । तदाते दिल्ले पार्शे चर शीममनपडः । डीवित स्रोग्रीयत्तस्र बच्छात-बाटव जावते। विद्येदशाविष्टकाच वर्द्वले यप्रमीवकाः । ऋषिभिभेश्व नामायं इ विश्वपात चटा-हृतः।" यत्र वातिषत्रह्मे भ्रोत्वणस्य नव्यवसाइ "अर्वदोषोल्वयो यस् सन्तिपातः प्रज्ञयति । त्रयायाः लिय दोवायां तथा कृपाचि बचावेत्! व्याधिभ्यो टाइयर्वेव वजग्दाग्निधित्मः। नेवनोच्छासपर यस्त्रव भूः सत्रवडो १५५:। विरावात् परमेतवा सनी-ईर्रात जीवितम्। तदश्यन्तु तं इद्दे। मुद्दो व्याइरते खनः। धर्षती राज्यसैन्नमवेखायां चरांन ये। क्यम्बया म् वते बेधिद् विवयता अञ्चराध्यमेः ! पित्रा-चैश्रु हाबेश्वेद तथान्य भेकाके इतस् । जुलदेवाई नाहीनं धर्षितं ज्ञास्यतः। नज्ञान्यीसामपरे गरकर्मेति चापरे। त्रस्थितिसम् प्रदुक्षिम् कृटपानम्भूषा चय एस्ट्रमध्यक्तीनवातादिक्रनितसस्त्रिवातक्यशाचां उपाधा-न्या इ 'तहद्भाध्यक्तीनैस्तु वातिषत्तक भेष यः। तेम शोगाक एशाका ययादीवन्छ।अवाः । प्रकाणायानः सभाइकसम्कारिरतिखनाः । एकपनाभिवातच तथा-खत विश्रेषतः । एव संसोक्तकोय नाम्त्रा सञ्चिपातः खुदार्थः 🖓 रोगाक्तपत्रीक्षाः छन्ना यत्र ते रोगाः व्यवानपव्यनिकानावावसम् द्यो वाननाः दाइतवाी-व्यातास्त्रे टाटसः वित्तजाः गौरवारिन पान्द्योत्वास तामिकास्ख्यमेकाद्यः कफलाः । तत्नापि प्रकाणाटयः मल जातानां विशेषाङ्कर्याना | नतु वातः प्रवदः सञ्चरं

बरिजर्रित पिसन्तु सध्यसमिति यात्रत् तत्त्रचं उदरं करिअति यत चाक 'धातवस्तवाडा दीवाः खुनौशाया-उपकासनीं। बमाः श्रुवाय विज्ञीया बलायीयच्याय षा'' इति खच्चते । खल पित्तं मध्यमपि खप्रकतः मेव यतीरम्कतयोगीतज्ञेष्ठकोरपेखया मध्य तेन मध्यक्रियतिमित्रर्थः। नतु वक्षतीयः स वयं उत्रर् बरिखति जीनयक्तित्वात् बचते होबाः खोषा सपि व्याधीन वर्षाय व यत बांइ "वातववेडत्यचेटल मन्द-वाक्त विश्वचता। पित्रखतेशिकः स्त्रीया विक्रिकेन्द्रः प्रभाच्यः।" विचिवाः चस्त्रवाम् स्त्रीरीक्यं दाहः कम-चने. । दलाशक्वानिकानाचाम परमाधि। "मध्य प्रष्टक ही नैस्तु वाति पंत्रक की वा वा तेन रोगासा एको ता यवादोषववात्र्याः । बोइप्रवापम्कतः स्मेन्यालयः शिरोपहः वासः वासी अनसन्द्रा संज्ञानात्री इदिया। खेभ्यो रत्तं विक्तित वर्ता स्वाने लता। तलाय ते विशेषाः कुन्द्रे स्वांच लिवापरात ! भिमग्भिः बिद्यातीऽयं कचितः याक्रजाभिधःह। हीनप्रदेशमध्ये स्तु वातियत्तक फैंच वः। तेन रोगास-वतीक्का दवारीमवलास्याः । इदवं दश्चते चास्र यक्षत्री भान्त्रम्यम् । प्रयान् । स्वर्षे भ्राप्य त्रोधितनिगेनः। त्रीर्णदनक अव्य तनायतर् विशेषतः। भिष्माभिः सन्निपातीऽयं वास्त्री। नाम्नः प्रकीर्त्तितः। प्रदक्षशिनमध्यैस्तु वार्तापत्तक्षेत्र यः। तेन रोगास एक्षेत्रा यथादोषवडाचवाः। प्रजापा-वाधवंगोद्धाः कम्ममूक्कीऽर्शतसभाः। सम्बास्तयोन कृत्यः खात् त्रवाये तिहशेषतः । भिषत्रभिः सिद्ध-पाती द्वां क्रकचः ११ चंत्रकी तितः । मध्य जीनप्रवृद्धे स्त थातिशत्तकर्मेच वः । तेन रोगास्त एवी आ। यथाटी घ वबाचयाः। बन्तर्राष्ट्री- विशेषोऽल न च वल्लं स यन्त्रते। रक्षमाचक्रावेनेव र्यच्याते स्वामप्त्रसम्। पिसेनाकवितः स्त्रीमा दृद्यास प्रविच्यते। इप्ये-वास्तं पार्वं द्वदाते खन्यते चूदि । प्रमीवकः वाब-हिका वर्ष ते छ दिने दिने । जिल्ला दग्दा खरमार्थी गवः गुकैरिवाहतः । विषये नाभिज्ञानाति कुलेञ्चावि कयोतवत् : धतीव श्रेषाणा प्रां: गुन्कवन्नीहतालुकः । तन्द्रानिद्रातियोगात्ती इतवानिक्तद्वतिः। न रति सभते निका विषरीतानि चेकाति । खायस्यते च बद्धयो रक्षं श्रादित बाल्ययः। यद वर्कटको१२ नाम्बा